

URGEIX L'ESPECIALITZACIÓ

A l'abúlia i el desànim d'un temps passat, del qual la "vieja guardia" de la Medicina de l'esport s'ha de sentir d'alguna manera responsable, ha succeït una esperançadora i reconfortant situació actual en la qual metges joves, amb idees noves i sobre tot, amb l'ímpetu dels seus pocs anys i d'un futur per davant, exigeixen una major participació en la medicina de l'esport del país i sobre tot, un major dinamisme i una més eficaç estructuració.

No hi ha dubte que el futur de la Medicina de l'Esport passa per una correcta i exigent formació d'especialistes, tema sobre el qual fa anys que es discuteix, es programa i es fabula, sense que fins ara hagi reeixit en realitats concretes cap dels projectes que s'ha intentat d'assolir... Es clar que ignorem amb quanta serietat, interès i constància han estat formulats.

Es veritat que des de fa anys diverses Facultats de Medicina imparteixen cursos de doctorat en l'especialitat. És segur també que hi ha algunes sol·licituds formals de creació d'Escoles de Medicina de l'Esport i que existeix una Comissió Nacional que està estudiant les diverses opcions, però la realitat és que alguns dels nostres metges han de sortir del país per aconseguir una acreditació més o menys oficial i que molts d'altres treballen en els nostres Centres de Medicina de l'Esport, públics o privats, sense el recolçament d'una titulació avui dia cada vegada més exigible.

Creiem que ja és hora d'acabar amb l'anòmala situació d'una especialització mèdica reconeguda per Llei, però sense Escoles on formar especialistes. Ja és hora també de plantejar-se seriosament on rau i quins són els obstacles que fins ara han fet impossible la seva posta en marxa, encara que només sigui per saber a qui cal demanar responsabilitats.

El que és evident és que l'esport necessita d'aquests especialistes i que és intolerable negar-los per qualsevol motiu. El cert és que hi ha un col·lectiu important de metges amb il·lusió i vocació més que demostrada, al qual no es pot seguir per més temps ajornant l'estabilització del seu estatus professional o frustrant les seves legítimes aspiracions.

J.G.

URGE LA ESPECIALIZACIÓN

A la abulia y el desánimo de un tiempo pasado, del que la "vieja guardia" de la Medicina del Deporte debe sentirse de algún modo responsable, ha sucedido una esperanzadora y reconfortante situación actual en la que médicos jóvenes, con ideas nuevas, y sobre todo, con el ímpetu de sus pocos años y de un futuro por delante, exigen una mayor participación en la Medicina Deportiva del país y, sobre todo, un mayor dinamismo y una más eficaz estructuración de la misma.

No hay duda que el futuro de la Medicina del Deporte, pasa por una correcta y exigente formación de especialistas, tema sobre el que desde hace años se discute, se programa y se fabula, sin que hasta la fecha hayan cuajado en realidades concretas ninguno de cuantos proyectos se han intentado llevar a cabo. Claro es que ignoramos la seriedad, el interés y la constancia con que aquellos han sido formulados.

Cierto es que desde hace algunos años diversas Facultades de Medicina imparten cursos de doctorado en la especialidad. Es seguro también que hay algunas solicitudes formales de creación de Escuelas de Medicina del Deporte, y que existe una Comisión Nacional que está estudiando las distintas opciones, pero la realidad es que algunos de nuestros médicos han de salir de las fronteras del país para conseguir una acreditación más o menos oficial, y que otros muchos trabajan en nuestros Centros de Medicina Deportiva, públicos o privados, sin el respaldo de una titulación hoy en día cada vez más exigible.

Creemos va siendo hora de acabar con la anómala situación de una Especialidad Médica reconocida por ley, pero sin Escuelas donde formar especialistas. Va siendo hora también de plantearse seriamente, donde y en qué radican los obstáculos que hasta ahora han impedido la puesta en funcionamiento de aquellas, aunque no sea más que para saber a quien hay que exigir responsabilidades.

Lo evidente es que el Deporte necesita de esos especialistas, y que es intolerable negárselos sea por el motivo que sea. Lo cierto es que hay un importante colectivo médico con ilusión y vocación más que demostrada, al que no se le puede seguir por más tiempo demostrando la estabilización de su estatus profesional o frustrando sus legítimas aspiraciones.

J.G.